

[Morten Lange.]

— har haft en forholdsvis uheldig hånd, især når man sammenligner med de talrige betingelser, som stilles i § 3. Der er en hel liste af dem, næsten hele alfabetet er med, og i flere af disse betingelser nævnes det, at kunstmuseumsnævnet skal have indsigt med, at det går rigtigt til. Man kræver i virkeligheden, at dette kunstmuseumsnævnet skal have en sådan sagkundskab, at det bliver næsten umuligt for sognerådsforeningen at finde ud af, hvor i alverdens riger og lande de skal få en mand til det job. Det kunne måske have været klaret noget nemmere. Det forekommer mig, at når man ser på disse betingelser — og det er i virkeligheden en meget vigtig del af lovforslaget — ser man, at der er flere af dem, som er for skræppe, for skarpt formuleret, og formuleret endda, så vidt jeg kan se det, uden at den højtærede kulturminister har den sædvanlige lille paragraf i slutningen om, at hvis han synes, der er god grund til det, kan han dispensere fra dette eller hint.

Jeg skal ikke gå disse betingelser igennem enkeltvis, men flere af dem forekommer mig at kunne give anledning til lokale vanskeligheder, og de er, så vidt jeg kan se, ikke alle sammen lige rimelige. Det er muligt, at man, når man får set nærmere på det, kunne finde frem til et bedre system for tilsyn med kunstmuseerne i retning af en ordning med tilsynsførende eller konsulent, eller hvad man ellers ville ind på, men det kan vi snakke om. Det er muligt, at nævnet er den rigtige løsning, blot forekommer den foreslåede sammensætning mig at tage det, man kunne kalde mere demokratiske end egentlig saglige hensyn, og det kan jo siges at være godt, men det er det ikke altid i det lange løb. Somme tider får det netop den konsekvens, som den ærede konservative ordfører var så bange for, nemlig at det fører til dårlig konservatisme.

Efter disse ikke alt for venlige bemærkninger skal jeg dog understrege, at den nuværende status for vore kunstmuseer i provinsen er jævnt hen ikke ret god; for nogle af dem er den jævnt hen endda særdeles dårlig. Det har mange steder skortet på kommunale tilskud, skortet på sagkyndig ledelse, skortet på det forfærdeligste på ting,

som næsten alle sammen har haft at gøre med penge. Jeg er helt sikker på, at inden vi bliver færdig med dette lovforslag, er et og andet blevet revideret, og jeg tror, vi vil gå til revisionen med ønsket om, at det skal blive bedre, og det er jeg sikker på den højtærede minister ikke vil have noget imod. Men vi vil i hvert fald komme til det resultat, at de penge, der er afsat, er holdt inden for en beskedent ramme, formodentlig endda for beskedent, hvis vi skal nå de resultater, som lovforslaget mere eller mindre tilsigter. Hvis vi prøver på at måle, hvor mange malerier der kan købes om året for de penge, bliver det ikke sådan, at ophængningen gror og vokser voldsomt blot som følge af disse lovforanstaltninger.

For at slutte med en idé, som en af de ærede ordførere, hr. Sinnbeck, gav mig, så bliver det nødvendigt at drikke en frygtelig masse Carlsberg sodavand. Hvis dette lovforslag skal være nok, bliver det nødvendigt at få pengetilskud fra anden side, f. eks. fra den såkaldte sodavandsfond.

Birthe Wetlesen: Jeg kan på de uafhængiges vegne tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag. Jeg nærer den største respekt og beundring for de privatpersoner, organisationer, kommunale myndigheder og andre, der rundt omkring i provinsen gennem offervilje og personlig indsats har gjort det muligt at oprette og drive så mange kunstmuseer, der arbejdsvilkårene taget i betragtning er af betydelig lødighed.

Det er en selvfølge, at forslag om nye eller forøgede statstilskud altid bør overvejes nøje og kun bør støttes, når der foreligger overbevisende argumenter for deres gennemførelse. For kunstmuseerne gælder det, at de har en betydelig kulturel og folkeoplysende værdi, og det forekommer mig naturligt, at staten bidrager økonomisk til museernes samling og drift, samtidig med at der fra lokal side gøres en virkelig indsats på disse områder. Gennem museernes øgede økonomiske muligheder for indkøb af kunstværker gives der samtidig indirekte vore kunstnere en økonomisk støtte på en måde, der så langt må være at foretrække for en eventuel direkte statsstøtte til de enkelte kunstnere.

Jeg regner med, at udvalgets undersøgelse, hvad angår den økonomiske støtte, står